

Városi Bíróság

Debrecen

Tisztelt Városi Bíróság !

Ellenem, a B. 2035/2010. sz. alatt hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntette miatt folyamatban lévő ügyben, - annak tudatában, hogy mint vádlott nem vagyok köteles vallomást tenni, a vallomás tételt bármikor megtagadhatom és bármikor dönthetek úgy, hogy vallomást teszek - a következőket kívánom elmondani. Kijelentem, hogy a bírósági eljárás során az ellenem benyújtott vádirattal kapcsolatosan részletes, írásbeli vallomást teszek, annak tudatában, hogy amit mondok, vagy amit a bíróság rendelkezésére bocsátok írásbeli vallomásként az akár velem szemben is bizonyítékként felhasználható. Tudomással bírok arról, hogy amennyiben vallomást teszek, vallomásommal más bűncselekmény elkövetésével hamisan nem vádolhatok, tudomással bírok arról is, hogy a vallomástétel megtagadása esetén is kérdezési, észrevételezési és indítványozási jogom van. Kijelentem, hogy a büntetőeljárási jogaimmal és kötelezettségeimmel tisztában vagyok, és ennek ismeretében teszem meg az alábbi vallomásomat.

A nyomozás során a vallomástételt megtagadtam, tekintettel arra, hogy részben eljárási, részben pedig anyagi jogi kérdések miatt felháborítónak és törvénytelennek tartottam, hogy az önkormányzati választások előtt a kampány időszakban - meggyőződésem szerint politikai motivációtól nem mentesengyanúsítottként hallgatott ki a Debreceni Ügyészség.

Már most bejelentem, hogy a Tisztelt Bíróságnak bármilyen kérdésére hajlandó vagyok válaszolni, a vádhatóságnak pedig semmilyen kérdésére nem vagyok hajlandó válaszolni, - még olyan kérdésekre sem, amit esetleg úgy indítványoz feltenni a jelen nyilatkozat ismeretében a vádhatóság, hogy bíróság útján kívánja a kérdést feltenni. Ilyen kérdésekre sem vagyok hajlandó válaszolni azért, mert amint az a jelen vallomásomból ki fog derülni, engem teljesen alaptalanul hallgattak ki gyanúsítottként és nyújtották be ellenem a vádiratot.

Azért, hogy a törvényes gyanúsított kihallgatásoknak megfelelően minden olyan kérdést tisztázzak a bíróság előtt, amelyre egyébként még vallomástétel esetén sem lennék köteles nyilatkozni, szeretném tájékoztatni a Tisztelt Bíróságot életrajzomról, a személyi körülményeimről:

Tősgyökeres polgári lakos vagyok, szüleim, nagyszüleim is itt éltek.

Nagyszüleim gazdálkodó parasztemberek, szüleim egyszerű gyári munkások voltak. Huszonkét éve a feleségemmel teljes egyetértésben és békességben neveljük a két fiunkat, Mátét és Kristófot.

Tiszaújvárosba jártam szakközépiskolában, leérettségiztem és géplakatos szakmát szereztem. Sikeres felvételi után a nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola gépész-üzemtechnikus szakán végeztem.

2002-ig a családi vállalkozásban dolgoztam, amely kereskedelemmel és vendéglátással is foglalkozott. A közéleti szereplésemmel végigjártam a ranglétrát, voltam diákönkormányzat vezető, rendezvényszervező KISZ-titkár, szülővárosomban nagyvőfély – mintegy 70-80 lakodalomban, aktív megyei labdarúgó és sportegyesületi elnök, önkormányzati képviselő, megyei alelnök, országgyűlési képviselő és polgármester. Római katolikus vallású családban, a baloldali értékek tiszteletére – mások segítésére és igazságosságra neveltek.

A 2002-es parlamenti választáson, mint „beugró” képviselőjelölt léptem ki Polgár város közéletéből, majd az őszi önkormányzati választáskor a Hajdú-Bihar megyei MSZP-s közgyűlési listán szerepeltem.

A választások után felkértek, hogy vállaljam el az alelnöki tisztséget, úgy, hogy nem én voltam az eredeti jelölt. Bár korábban nem erre, nem ilyen irányba terveztük a családunk jövőjét, elvállaltam. Próbáltam az ismeretlent megismeri, eligazodni az új környezetben a megyeházán. Jóhiszeműen, jó szándékkal, legtöbbször a józan ész szabályai szerint cselekedtem.

A feladatköröm inkább a reálterülethez, a gazdasági területhez volt közelebb – nem az alkalmasság, hanem jobb híján – hiszen a másik alelnök pedagógus végzettségű volt.

A megyeháza épületében azelőtt hogy megválasztottak volna, még soha nem jártam, kellett néhány hónap mire eligazodtam és tájékozódni tudtam a hatalmas épületben. A Házban dolgozó több száz emberből szinte senkit sem ismertem korábban. Gyakorta éreztem idegenként magam az új közegben.

Sok dolog új volt, amit nem értettem, mert ami a gazdaság területén vagy az eddigi megélt hétköznapi életben számomra természetes egyszerűséggel működött, ami máshol logikus volt, az a közszférában gyakran nem úgy van. Jó szándékkal, jóhiszeműséggel és – utólag látom így – a vidéki gyerek naivitásával végeztem a feladatomat. Gyakran segítséget kértem a házban régóta dolgozó szakemberektől, idősebb és tapasztalt közgyűlési tagoktól. Korrekt kapcsolatra törekedtem még az ellenzéki közgyűlési tagokkal is, személyes ügyből fakadó vitám nem volt senkivel, a mostani ügyben érintett illetve talán ellenérdekeltnek tűnő politikai szereplőkkel sem.

Normális, kifejezetten jó és közvetlen kapcsolatra törekedtem mindenkivel, és mert mások segítségemre voltak én is, ha hozzám fordultak, mint alelnökhöz igyekeztem mindenkit meghallgatni, megérteni és örültem, ha valakinek a segítségére is tudtam lenni.

Naponta két-három órát is utazva bejártam Debrecenbe. – fárasztó és megterhelő időszak volt, hiszen az M3-as autópálya és a 35 sz. főút egyidejű építése miatt csak jelentős várakozásokkal -, ill. nagy kerülővel – vagy Balmazújváros, vagy Hajdúdorog irányába lehetett Debrecenbe eljutni.

Az alelnökké történő megválasztásomat egyfajta kihívásnak éreztem, minden képen az volt a célom, hogy munkámat az elvárásoknak megfelelően, minél magasabb színvonalon és a megye érdekében tisztességesen végezzem. Miután korábban ilyen hivatali munkát sem végeztem, nemhogy vezetőit, amikor felvetődött a megválasztásom, tájékoztatást kértem a közgyűlés tagjaitól és a személyemre javaslatot tevő, későbbi közgyűlési elnöktől. Minden szakembertől azt a tájékoztatást kaptam, hogy elsődlegesen minden jogosultság és hatáskör a demokratikusan megválasztott közgyűléshez van telepítve, valamint a közgyűlés ugyan ilyen módon megválasztott elnökéhez. Olyan biztatást kaptam, hogy a munkámhoz megkapok minden segítséget és egyébként is, annyiban van vezetői hatásköröm, amennyit a közgyűlés elnökre rám ruház, vagy átad. Ezek ismeretében mertem elvállalni az alelnöki tisztséget.

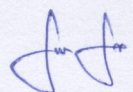
A közgyűlés alelnökeként, 2006. áprilisában MSZP-s országgyűlési képviselőnek választottak meg a Hajdú-Bihar Megyei Balmazújvárosi 8 sz. választókerületben úgy, hogy egyéni mandátumot szereztem. Ilyen korábban a szabad választások során soha nem fordult elő, nevezetesen, hogy egy kistépülésen élő - nem balmazújvárosi - jelölt egyéni mandátumot szerezzen. Balmazújváros Fidesz-s jelöltjével dr. Tiba Istvánnal szemben választottak meg úgy, hogy Balmazújváros mint körzetközpont választói adják a szavazatok közel 40 %-át, míg Polgár választói csupán a 16 %-át. Az őszi polgármesteri választásokon elindultam Polgáron és a várost négy cikluson át irányító, Oláh József korábbi kisgazdapárti megyei elnökkel szemben polgármesterré választottak. Sajnos a választási vereséget a korábbi polgármester és baráti köre úgy élte meg, hogy az elmúlt évek során, számtalan alkalommal feljelentettek hol névvel, hol név nélkül. A választási sikerek érdekében létrehozta egy szervezetet is, a Polgáriak a Városért Egyesületet. Hol Fair Play azonosítóval, hol az egyesület nevében ellenem az elmúlt években a nyomozati iratokból is megállapíthatóan több, teljesen alaptalan feljelentés ment a hatóságokhoz. A vád tárgyát képező ügyben folytatott jobboldali médialincselés és politikai karakter gyilkosság ellenére a 2010-es választáson is bizalmat szavazott nekem Polgár lakossága. Jelenleg is a szülővárosom polgármesterként dolgozom, és teszem a dolgom a legjobb tudásom szerint a település fejlesztéséért, az itt élőkért boldogulásáért.

Tisztelt Városi Bíróság !

Tekintettel arra, hogy a nyomozás során nem tettem vallomást, a gyanúsítás elleni panaszomat pedig elutasította az ügyészség, mindennek előtt a velem közölt, minden törvényes alapot nélkülöző és a tárgyi tévedések sorozatát tartalmazó gyanúsítás közzétételével kapcsolatosan nyilatkozom az alábbiak szerint.

A gyanúsított jegyzőkönyv 2. oldalának 3. bek.-ben az ügyész azt közli, hogy amikor Juhászné Lévai Katalin tudomást szerzett a pénzügyi szabálytalanságokról, engem, mint alelnököt megbízott a felmerült

problémák kivizsgálására. Ezt az ügyési megállapítást, meggyőződésem, hogy a nyomozás anyagából, a keletkezett iratokból megállapítani nem lehet. Tény, hogy a nyomozati iratok 139. oldalán az utolsó bek.-ben azt állítja az elnök asszony, hogy ő kérte fel Nagy László könyvvizsgálót, hogy nézzen utána a különböző szóbeszédnek, de azt is megemlíti, hogy „én kértem meg Tóth József urat is arra, ...” hogy mint a megyei közgyűlés vezetésének képviselője beszélje át a Nagy László jelentését az M3-s Kht vezetőjével. Ebből a vallomásból nem az derül ki, hogy engem megbízott a közgyűlés elnöke, hanem megkért, hogy nézzek utána. Ez azonban valójában nem így történt, az elnök asszony bizonyosan nem jól emlékszik. Ugyanis egyértelműen cáfolja a közgyűlés elnökének vallomását Nagy Lászlónak, a nyomozati iratok 159. oldalán a 4. bek.-ben tett vallomása, amely szó szerint az alábbiakat tartalmazza. „kérdésre elmondom, hogy amikor ezeket a hiányosságokat észleltem, én azt Tóth József alelnök úrnak jeleztem, aki tájékoztatta Dr. Juhászné Lévai Katalin elnök asszonyt. Egyébként az elnök asszony a nyomozati iratok 139. oldalán elfekvő 6. bek.-ben rögzített vallomása abból a szempontból is egyértelmű, hogy hozzám ez a terület nem tartozott. Azt nyilatkozta, hogy a közmunkaprogramok kapcsán a megyei önkormányzat tisztségviselőjének szerepe nem volt és hozzám a gazdaságpolitikai és foglalkoztatás-politikai tevékenység úgy tartozott, hogy ez politikai feladat volt és „*nyilvánvalóan az operatív feladatok rá nem jártak*”. Annak igazolására, hogy mennyire nem rendelkeztem önálló hatáskörrel, két okiratra kívánok hivatkozni. Az egyik – ami cáfolja a vádhatóság gyanúsításban és a vádiratban is közölt valamiféle önálló hatáskörrel kapcsolatos megállapítását, mely a nyomozati iratok 275. oldalán található ahol Rácz Róbert közgyűlés elnök egyértelműen közli a főügyész 271. oldalán történt megkeresésére, hogy az M3-s Kht-val kapcsolatosan semmilyen hatásköröm nem volt. Még lényegesebb az a dokumentum, amely a 371. oldalon lelhető fel, nevezetesen a közgyűlése SZMSZ-e, amely szerint az alelnökök feladataikat az elnök által meghatározott munkamegosztás szerint látják el. Egyébként az SZMSZ 4. §-a / nyom. Iratok 365. o./ egyértelműen rögzíti, hogy a közgyűlés ruházza át egyes hatásköreit elnökre, vagy a bizottságokra és szó sincs arról, hogy alelnökökre bármit is átruházna. A jelen vallomásomhoz csatolok egy időközben előkerült 2003. július 14.-én kelt, Dr. Juhászné Lévai Katalin által részemre küldött levelet. Ebben a levélben arról tájékoztat az elnök asszony, hogy még a nyilatkozattétel jogát is fenntartja a Polgári régészeti pihenőparkot üzemeltető Kht-val valamint a Kenézi kórház közbeszerzéseivel is. A valóságban engem nem bízott meg Juhászné Lévai Katalin a pénzügyi szabálytalanságok vizsgálatával. Én, a dr. Nagy László könyvvizsgáló által, hozzám írt feljegyzéséből szereztem tudomást arról, hogy az M3-s Kht. közmunkaprogramjánál szabálytalanságok lehetnek.

A gyanúsítás alapját valójában az képezi, - hogy a sikkasztás büntette, magánokirat-hamisítás és a számvitel rendjének megsértése miatt elítélt Petrohai Barnabás a megbeszélésekről hangfelvételt készített. Ezeken a felvételeken az általam elmondottakkal kapcsolatosan ragad ki az ügyész gyakran szövegösszefüggésből tévesen olyan kijelentéseket, amely alapján megvalósulni látja az általa terhemre rótt bűncselekményt.

Abból a kijelentésből, hogy én a felelősségre vonásokat igyekszem „mederben” tartani és én személy szerint a botrány elkerülése érdekében nem kezdeményezek vizsgálati eljárást, de a gyanúsítás szerint is „bizonyos információkat a megyei közgyűlés elnökével feljegyzésben meg fogok osztani” semmilyen módon nem következik az, hogy én bűncselekmények elkövetőjének, vagy elkövetőinek szándékosan segítséget akartam nyújtani ahhoz, hogy a hatóság üldözése elől meneküljön, vagy a büntetőeljárás sikerét igyekeztem volna megghiúsítani.

A gyanúsítás közzlése kapcsán az ügyészséget a kétségtelen tények egyáltalán nem zavarták. Kétségtelen tény az, hogy készítettem egy feljegyzést, ahogy a hangfelvételen is ígértem annak a személynek, akihez a törvény a természetes személyek közül elsődlegesen telepíti a jogokat és kötelezettségeket, nevezetesen a közgyűlés elnökéhez.

Ennek azért van jelentősége, mert amint ezt már a 2006. szeptember 01. napján történt iratismertetésnél is a védőm jelezte, az iratoknál elfekvő 2006. február 24.-én kelt feljegyzés – amelyet az elnök asszonynak átadtam- az egyértelmű. Én, aki jogban járatlan személy vagyok, arról tájékoztatom az elnök asszonyt, hogy a tisztázó megbeszéléseken elhangzottak figyelembe vételével úgy ítélem meg, hogy a könyvvizsgálói feljegyzésen rögzítettek többsége helytálló, azok megítélése a közpénzek felhasználásának szabályát sértik, felelőtlen gazdálkodásra utalnak és jogtalanul kifizetett összegek gyanúját vetik fel. Ismerve az alelnöki jogkör korlátait, szó szerint a következőt írom a feljegyzésben.

„Kérem az Elnök-asszonyt, hogy tulajdonosi jogkörében eljárva a szükséges intézkedéseket tegye meg és az M3-s Kht, közmunka programjában résztvevő vezetőkkel szemben kezdeményezzen eljárást”.

Aki ezt a feljegyzést elolvassa, annak legcsekélyebb kétsége sem lehet az iránt, hogy én, az időközben jogerősen elítélt személyeknek bármilyen segítséget nyújtottam volna ahhoz, hogy a hatóság üldözése elől meneküljek, vagy ahhoz, hogy a büntetőeljárás sikere megghiúsuljon, illetőleg az is egyértelmű, hogy én semmilyen módon nem működtem közre bűncselekményből származó előny biztosításában.

Az itt felsorol magatartások nélkül pedig, a büntetőjog jelenlegi rendszerében nem lehet elkövetni a bűnpártolásnak sem a vétségét, sem a büntetést.

Igen lényeges körülmény az is, hogy bizonyítottan Nagy László úrnak a részemre készített 2005. II. 09.-én és 2005. II. 23.-án kelt feljegyzését csatoltam a közgyűlés elnök-asszonyának átadott saját feljegyzésemhez. Az

ügyben a vallomásomat akár be is fejezhetném, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy a gyanúsításom minden dokumentummal, logikával és ész érvekkel ellentétes. Jogi jelentősége, sőt büntetőjogi jelentősége annak van, hogy én mit cselekedtem. Én, a tulajdonosi jogok gyakorlójánál kifejezetten azt kezdeményeztem, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket. Én, aki átruházott hatáskörben járok el, nyilvánvalóan nem szegtem meg a gyanúsításban közölt büntetőeljárás szabályt. Nem nekem volt feljelentési kötelezettségem, hanem ha egyáltalán volt ilyenre szükség, a tulajdonosi jogkör gyakorlójának volt erre lehetősége. Azt követően, hogy én a feljegyzésem átadtam a közgyűlés elnökének, tudtommal büntetőeljárás indult és jogerősen elítélték az ügyben bűncselekményt elkövető személyeket.

Lényeges körülményt, hogy a gyanúsításban az ügyész, mintegy nagyobb nyomatékot adva az alaptalan gyanúsításának, közli, hogy az időközben már jogerősen elítélt személyek milyen bűncselekményeket követtek el. Azt a gyanúsítás megfogalmazása kapcsán teljesen figyelmen kívül hagyja a vádhatóság, hogy én egy műszaki végzettségű mérnök ember vagyok, nem vagyok jogász, nekem nem kell tudnom különbséget tenni a különböző adminisztrációs mulasztások, pénzügyi szabálytalanságok és a bűncselekmény között. A részemre átadott feljegyzésben Dr. Nagy László könyvvizsgáló nem jelzi azt, hogy itt bűncselekmény alapos gyanúja állapítható meg. Leír a feljegyzésében különböző szabálytalanságokat ír le, amit az un. „tisztázó beszélgetésen„ nem sikerült mindent tisztázni, hiszen nem voltak meg dokumentumok, - amiket mint kiderült, pótolni lehet. Mint ahogy kiderült az is, hogy nem azért nem készítették el, mert valótlan volt az esemény, hanem a vezetők azt sem mindig tudták mikor és hogyan kell elkészíteni a szabályos adminisztrációt. Voltak olyan elemek, amelyek pótolhatók voltak, olyanok is, amelyek szabályosan kijavíthatók, meg olyanok is amelyekben a tulajdonosi jog gyakorlójának lépnie kellene, mert az én megítélésem szerint a programirányítók felelőtlenül és szakszerűtlenül dolgoztak, és szerintem jogtalanul kifizetett összegek gyanújára utaló a körülmények látszanak. Ezért is kértem az elnök asszonyt, hogy tulajdonosi jogkörében járjon el, hogy kezdeményezzen eljárást a program vezetőivel szemben. Azt egyébként maga a gyanúsítás is közli, hogy én felháborodásomnak adtam hangot, hogy hiszen olyan primitív módon vannak elkészítve az okiratok, hogy még „alá se tudtak dolgozni úgy, hogy hihető, életszerű, vagy gyakorlatias legyen”. (a program szükséges adminisztrációját sem tudták megcsinálni, egyszerű szóhasználatlal lepapírozni.)

Az ügyészség meg sem kísérelte vizsgálni, hogy ezt vajon miért jelentettem ki. Nyilván Nagy László úr is igazolhatja, hogy azért, mert részemre, aki nem is igazán értek ezekhez a dolgokhoz, olyan iratokat próbáltak részemre megnyugtatóként bemutatni, ami még nekem, mint laikusnak sem volt hihető és próbáltam a könyvvizsgálóval együtt „rendbe tenni „, a különböző

17.

mulasztásokat. A gyanúsítás kiemeli az un. visszadátumozásokat. Azt, hogy én ezt hogy értem, ezen a megbeszélésen, meg sem kísérelti tisztázni az ügyész, holott egyértelműen a korábbi időpontban és tartalommal megkötött érvényes munkaszerződésekre utaltam, amelyeket mint kiderült szabálytalan módon megmásították. Azoknak az eredeti állapotba való visszaállítással valamilyen módon úgy gondoltam, hogy rendbe lehet tenni, de amint többször is elmondtam, csak az okleveles könyvvizsgáló – a gyakorlatilag hatósági feladatok ellátó személy- által elfogadható módon. Szó nincs arról a megbeszélésen, hogy én a könyvvizsgálót valamilyen szabálytalanságra kívántam volna rávenni. Végig azt hangsúlyoztam, hogy próbálják a könyvvizsgáló feljegyzésében szereplő személyek a cég ügyeit rendbe tenni a botrány elkerülése érdekében. Egyébként, hogy mennyire engem is érezhetően meg akartak tévesztetni, maga a hangfelvétel is igazolja, idézem: „*illetve még annak is szar....vagy ezt csak nekem csináltátok?*” Én még a könyvvizsgálói feljegyzés ismeretében sem tételeztem fel azt, a korábban a közgyűlés elnökétől bizalmat kapott személyekről, hogy szándékosan, valamilyen bűncselekményt követnek el a közvagyon sérelmére. Azt feltételeztem, hogy könyvvizsgálói feljegyzések a felületességből, trehányságból, hozzá nem értésből fakadnak.

Minden alapot nélkülöz a gyanúsításnak az a része is, miszerint én a két februári értekezleten a cég vezetői által feltárt és beismert bűncselekményekről nem tájékoztattam Dr. Juhászné Lévai Katalint./ nyom. Iratok 2o3. o. 3.bek./

A tényállás teljes ismeretéhez álláspontom szerint szükséges az, hogy ismerje meg a Tisztelt Bíróság az M3-s Kht –val kapcsolatos tényeket és körülményeket.

Az M3-as autópálya kormányzati beruházásának folyamatában, a 2000. évek elején elkészült megvalósíthatósági tanulmány alapján vetődött fel először, hogy az autópálya polgári csomópontjában egy tájtörténeti és régészeti pihenőpark megvalósuljon.

A tényleges megvalósítás 2003 elején, az autópálya beruházásokat megvalósító Nemzeti Autópálya Rt. vezetői és az a régészeti feltárásokat végző ELTE régészeti tanszékvezetői közötti egyeztetés után vált realitássá, amelyhez egy kormánydöntéssel jóváhagyott, úgy emlékszem 900 milliós támogatást követően a megyei önkormányzat, mint a beruházást megvalósító és mint a majdani létesítmény működtető kapcsolódott. Az „Archeopark beruházás” megvalósításához szükséges második forráselem biztosítása, az uniós pályázat elkészítésével és benyújtásával a Megyei Önkormányzatra hárult. A beruházás megvalósítása utáni működtetői feladatokra a közgyűlés létrehozta az M3-as KHT. A gazdasági társaság Ügyvezetőjét, a Felügyelő Bizottság elnökét és annak tagjait is ezen szempontok - kifejezetten szakmai felkészültségük és a pihenőpark programhoz való korábbi kapcsolódásuk - alapján választotta meg a megyei közgyűlés.

8

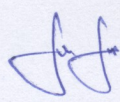
A közmunkaprogrammal kapcsolatosan is szükséges tájékoztatnom a jelen ügyben a bíróságot, az én ismereteim alapján.

Ez egy néhány hónapos kifutású kormányzati finanszírozású közmunka program amely a program idejére, annak kifutásáig – kifejezetten a régészeti és tájtörténeti pihenőpark üzemeltetési feladatainak ellátásra létrehozott gazdasági társasághoz – az M3-as KHT- hoz kapcsolódott.

2004 közepétől a kormányzati közmunkaprogramok lehetőséget biztosítottak a tartósan munkanélküli, megélhetési gondokkal küszködő, zömében cigányemberek néhány hónapos foglalkoztatására (emlékeim szerint 6 hónapra). Az Észak-alföldi régióban így Hajdú-Bihar megyében is – a Nyírség KHT gesztorságával – mintegy hatszáz ember foglalkoztatását biztosította a program. A Hajdú-Bihar megyei önkormányzat a foglalkoztatás megszervezését és lebonyolítását az M3-as KHT- hoz rendelte, mint egy néhány hónapig létező „kvázi önálló életet élő divíziót”. A közmunkaprogram operatív irányítása az M3-as Kht. ügyvezetőjének Nádasdy Gábornak volt a feladata, a program felügyelete pedig az elnöki kabinetben dolgozó Sarkadi Zsoltnak volt a hatáskörében (Ő volt a megyei közmunka pályázatot kidolgozó személy). Közgyűlési alelnökként a közmunkaprogram vezetőinek a személyére vonatkozóan beszámoltatási jogosultsággal vagy az irányítók felé semmilyen számonkérési felhatalmazással nem rendelkeztem. Ilyen feladatot sem írásban, sem szóban nem kaptam a közgyűlés elnökétől.

A gyanúsítás és a vádirati tényállás kapcsán nyilatkozni kívánok arról a hangfelvételtől is, amelyet egyébként jogellenesen titokban készített el a később vagyon elleni bűncselekmények miatt elítélt Petrohai Barnabás, aki az iratok szerint Nyíregyházán feljelentést tett úgy, hogy annak többek között az lett a következménye, hogy őt mint feljelentőt ítélte el jogerősen a bíróság, vagyon elleni bűncselekmények miatt. A velem kapcsolatosan felhozott vád szerint azért nem lettek meghamisítva okiratok, mert időközben feljelentést tett Petrohai Barnabás II. 16.-án, ezért a gyanúsítás szerint / 203. o. 2./ bek./ az „ értekezleten elhangzott utólagos vissza dokumentálások nem valósultak meg. „Ezzel kapcsolatban csupán annyit kívánok megjegyezni, hogy arról én nyilvánvalóan nem tudtam, más résztvevők sem tudtak, - Petrohait és megbízóit kivéve- hogy hangfelvétel készült és Nyíregyházán Petrohai feljelentést tett. Így teljesen nyilvánvaló, hogy nem Petrohai Barnabás feljelentés miatt nem valósultak meg a szabálytalanságok, hanem az általam 2005. február 24-én az elnök asszonyhoz eljutatott feljegyzésem alapján, az általa megtett intézkedések miatt. A közgyűlés elnöke 2005. március első napjaiban elrendelte az ügy kivizsgálását.

A közmunkaprogram problémáiról nem volt illetve csak szóbeszéd szintjén volt tudomásom, addig amíg Dr. Nagy László könyvvizsgáló 2005. február 09.-i keltezésű levelével nem fordult hozzám. Ezt személyesen tette meg, s kérdésekre, hogy miért nem az 'elnök asszonyhoz megy a problémáival,

emlékeim szerint azt válaszolta, hogy próbálta keresni, megkísérelte elérni az elnök asszonyt, de elfoglaltságai miatt nem sikerült bejutnia hozzá, s kérte az én segítségemet, mert úgy tapasztalta, hogy a közmunkaprogram szereplői próbálják az Ő felvetéseit elmaszatozni, elmismásolni. Nagy László könyvvizsgáló a személyes közreműködésemet, alelnöki tekintélyemet kérte: „segítsek őket helyretenni” ill. „meg kell fogni a töküket, mert felelőtlenek”. Segítőszándék és a közvetett felelősségérzet alapján – mert nem tudtam soha elfogadni a trehánytságot, mellébeszélést, - azt gondoltam kell segítenem ezt neki helyretenni.

Ezért kértem tájékoztatást a program szereplőitől, bár mint már utaltam rá, munkajogi vagy hatásköri szempontból ténylegesen nem tartoztak nekem semmiféle számadással. Utólag hallottam arról, hogy már a pusztán érdeklődésemtől is kellően megijedtek a programot irányító személyek.

Amit a könyvvizsgáló a feljegyzésében leírt, én annak akartam a végére járni. Azokra kértem magyarázatot, amit a feljegyzés készítője felvetett, azokkal a könyvvizsgálói vélekedésekkel, álláspontokkal, problémákkal próbáltam szembesíteni a közmunkát irányító személyeket.

A hanganyagból is kiderül, hogy a feljegyzésben leírtak kapcsán voltak olyan felvetések, amiket a program vezetői megindokoltak, a könyvvizsgáló számára is elfogadható módon megmagyaráztak, míg más felvetés esetén különbözött az álláspontjuk a könyvvizsgálóval, és megint más felvetések kapcsán, annak értelmezésében egymással is vitatkoztak a programirányítók.

Én arra törekedtem az igen hosszú és fárasztó megbeszélésen, (fárasztó volt, hiszen előtte, emlékeim szerint egy nehéz téma, a közgyűlés költségvetési rendeletmódosításáról volt az alelnöki irodámban megbeszélés) hogy megértsem a problémát. Figyeltem a szakmaiságot és szabályosságot megtestesítő könyvvizsgálóra, - jeleztem, hogy ami problémaként vita tárgyát jelent, de az a felvető, a könyvvizsgáló számára megnyugtató megoldással orvosolható, - az számomra is elfogadható. Ez több esetben is elhangzik részemről, hogy *én nem értek hozzá, nem vagyok adószakértő és jogász sem..*

Ami megoldható a dokumentumok legyártásával, elkészítésével, - lásd leltározás, selejtezés, azt kérjük megcsinálni szabályos formában – dátum, hely, szereplők, stb, azt szabályosan oldják meg.

Amit bizonyos dokumentumok vissza dátumozásával, - a korábbi időpontban és tartalommal megkötött munkaszerződésekre utalva, amelyeket, mint kiderült, szabálytalan módon megmásítottak- azok eredeti állapotba való visszaállításával, - anulálásával, azt meg kell tenni, oly módon, ami a könyvvizsgáló részéről elfogadható. (elhangzik többször is)

A menetlevelek fiktív legyártására nem utasítottam senkit, hiszen amit elért hoztak, azt véltem én fiktívnek (illetve még annak is szar.. vagy ezt csak nekem csináltátok? – fakadtam ki ingerülten) szabálytalannak vagy nem kielégítőnek. Azt kértem, hogy a ténylegesen megtett utakat tartalmazzák a

menetlevelet, (a jelenlévők pontosítottak ezt a beszélgetés során: nem menetlevelet csak úti nyilvántartást kell vezetni- és azt nem kell naprakészen írni.) Hosszasan vitatkoztak azon is a megbeszélés résztvevői, hogy milyen tartalmú megbízási szerződés kell a magán gépkocsi használat esetén. Szóval, egyetlen egy esetben sem mondtam ellent a könyvvizsgálónak, egyetlen egy alkalommal sem utasítottam törvényteleniségre senkit. *Sőt világossá tettem, hogy annak ellenére, hogy helyrehozható és kijavítható a felvetett problémák jórésze, mégis tájékoztatom a tulajdonos képviselőjét, a közgyűlés elnökét arról, hogy szerintem felelőtlenül és nem kellő hozzáértéssel működtetik a programot.* Ezt meg is tettem írásban, s csatoltam a feljegyzésemhez a könyvvizsgáló által hozzám írt levelet valamint az időközben a könyvvizsgáló közreműködésével elvégzett leltározásról szóló feljegyzést, s személyesen vittem fel az elnöki titkárságra az elnök asszonyhoz, s amikor hazaérkezett a parlamentből – talán szerda volt és már estefelé járt (vártam is rá) átadtam neki és emlékeim szerint azt mondtam hogy: olvasd el, ezzel dolgoz van Kati! Úgy gondoltam, úgy gondolom ma is , hogy ezzel én, minden tölem elvárhatót megtettem. Fel sem vetődött bennem, hogy erről nem kell tájékoztatom az elnök asszonyt, vagy hogy nem Őt kell tájékoztatom a tapasztalásaimról. Én ezzel az ügyet magamban lezártam, arról volt tudomásom, hogy az elnök asszony hivatalosan és írásban elrendelte az ügy kivizsgálását, amelynek most utóbb a dokumentumait a nyomozati anyagban is megtaláltam.

Azt, hogy a megbeszélésről valaki a résztvevők közül felvételt készít, hogy valakit betechnikáznak és kiképeznek arra, ...” hogy jól beszéltesd meg őket, jól hallhatóan mondjad a neveket”, ahogy a hangfelvétel leírata azt tartalmazza, álmomban sem gondoltam. Hogy ilyen felvétel az alelnöki szobában, titokban és ténylegesen elkészült, azt a Hír tv Célpont műsorának a riporterétől – talán Rákóczi nevű fiatalembertől - tudtam meg bizonyossággal 2008 januárjában, amikor legyártották és sugározták a politikai botrány kavarázó műsört.

Azóta több alkalommal- kiváltképpen a választók közeledtével MSZP-s jelöltként újra és újra a jobb oldali média céltablájára és a politikai ellenfelek kereszttüzébe kerültem, mindig újra melegítették az ügyet. 2008 március 09. szociális népszavazás, 2009. június 7. Európa parlamenti választás, 2010. IV. 11. parlamenti választás, 2010. október 3. önkormányzati választás.

Nem kímélték a családomat, a szeretteimet, a gyermekeimet sem, hiszen óriási médiafelhajtás közepette a lakóhelyemre Fideszes politikai tüntetéseket szerveztek, amelynek egyértelműen az volt a célja, hogy egy MSZP-s országgyűlési képviselőt megbuktassanak, hogy egy szocialista polgármester eltávolítsanak. Más településekről Polgárra szervezett hangos és indulatos rögtön ítélezők skandáltak, hogy börtönbe vele. A polgári emberek, ehhez nem csatlakoztak, így a tüntetők elkoptak. Több alkalommal próbáltam hivatalos szervektől tájékoztatást kérni,- legfőbb ügyésztől, nemzeti

nyomozó irodától, rendőrségtől,- mert hiszen zavart, amit láttam a televízióban és olvastam az újságokban. Amiről a jobboldali sajtó, jellemzően választások közeledtével, mint jól informált beszélt, én azokról semmit sem tudtam. Arról, hogy velem szemben bármilyen eljárás zajlik, hogy esetleg nyomoznak ellenem, netán gyanúsítanak is valamivel, 2008. augusztus 13-ig semmilyen információm nem volt.

Meglepő körülmény, de a nyomozás anyagi között fellelhető a megyei ügyészség Dr. Szabó Ágnes főügyészségi ügyész által 2008. november 13-án hozott határozat / ügyszám: B. 511/2007/11-I./ a nyomozás megszüntetéséről.

Mint ahogy az is érdekes, hogy a megyei sajtó 2008. október 10-én, Jónáné Pocsai Edit ügyészségi szóvivőre hivatkozva azt írta „Nincs jele, hogy bűnös volna.” Bizonyítottság hiányában megszüntette azt a Tóth József országgyűlési képviselő, polgári polgármester ellen folyó büntetőeljárást a Hajdu-Bihar Megyei Főügyészség, amely névtelen feljelentést követően indult, s amiben – mivel a Hajdu-bihari rendőrség elfogultságot jelentett – a Szabolcs.-Szatmár-Bereg Megyei –Rendőrfőkapitányság is nyomozott.” A jobboldali sajtó 2009. január elején – a parlamenti választások kampányában, ahol is MSZP-s országgyűlési képviselőjelöltként indultam,- újra bevetette a „lepapírozási” ügyet és arról tudósított, hogy Hagyó sorsára juthat Tóth József és hamarosan eredmény várható az ügyében. Ekkor levélben fordultam a legfőbb ügyészhez, hogy mondjon már valamit, hogy folyik-e ellenem eljárás, nyomoznak-e ellenem, gyanúsítanak-e valamivel? Dr. Sinku Pál főosztályvezető ügyész 2009. január 26-án kelt levelében arról tájékoztatót, hogy” Önt az ügyészség nem vádolja jogellenes cselekedet elkövetésével”. Az újabb fejlemény is a választásokhoz kapcsolódik, hiszen az őszi helyhatósági választásokon az MSZP-s polgármester jelöltjeként indultam, 2010. szeptemberében teljes megdöbbenéssel értesültem arról, hogy az ügyész bűnpártolással vádol.

Tisztelt Bíróság!

Az elmúlt években a jól értesült jobboldali sajtóból- a Hír Tv, a Magyar Nemzet, illetve az azóta megszűnt Hajdú Hét című Fidesz újságból szereztem arról tudomást, hogy valami történik a színpalak mögött, de engem soha meg nem kérdeztek, egyetlen egyszer ki nem hallgattak a titokban készített hangfelvétel kapcsán. 2008. januárjától a HIR TV célpont műsorát követően politikai hajsza indult ellenem a jobboldali sajtóban. A Fidesz zömmel más településekről – Debrecen, Eger, Balmazújváros - szállította Polgárra a lemondásomat követelő, a családom tagjaiban félelmet keltő tüntetőket.

Az ügy apropóját adó közmunkaprogram több mint nyolc éve zajlott, az már régen lezárult. A politikai botrány kirobbantása óta is öt már év telt el.

Szent meggyőződésem, hogy én nem követtem el semmilyen bűncselekményt, nem utasítottam ilyenre senkit, sőt, a felettesemnél, a közgyűlés elnökénél írásban kezdeményeztem a szükséges intézkedések megtételét, én bűnpártolást nem követtem el.

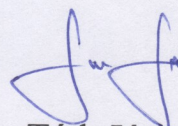
Tisztelt Városi Bíróság!

Mégis micsoda igazságtalanság az, hogy azóta valamennyi közéleti megmérettetésem alkalmával, - országos vagy helyi választások idején – a politikai ellenfelek mindig elővették és újra játszották az ügyet, mint a polgári régészeti és tájtörténeti pihenőpark beruházás 30 milliós mutyját, amellyel egyébként az elmúlt években nem kifejezetten voltak segítségére a tulajdonos megyei önkormányzatnak a létesítmény sikeres üzemeltetésében. Az pedig világosan látszik, hogy ez nem a pihenőpark beruházásról szól, az is egyértelmű hogy nem egy 30 milliós hiány eltüntetéséről szól, még csak nem is igazából a közmunkaprogramról, hanem pártpolitikáról, a hatalomba kerülésről, a választásokról, politikusok egymással szembeni vitájáról, leszámolásról szólnak, amibe akaratom ellenére keveredtem és lettem kilövésre jóváhagyott politikai célpont. Nehezen éltem meg az elmúlt évek igaztalanságait, de leginkább azt viseltem el nehezen, ami ebből a dicstelen történetből a szeretteimre csapódott.

Az igazi elégtételt számomra szülővárosom lakói, Polgár választói adták, akik kiutálták a városba érkező, politikai hangulatkeltő tüntetőket. A helyi választásokon 2010-ben, a jelen ügy miatti jobboldali médiahadjárat ellenére is nagy fölényrel polgármesterüknek választottak.

Azt remélem, hogy ezzel a bírósági eljárással véget érhet ez a rémálom, nem adtam okot és nem szolgáltam rá arra, hogy valakik ezt tegyék velem és a családommal. Lezárulhat az én személyes kálváriám és megírhatom majd az utókornak okulásként ezt a történetet, amely - nélkülem zajlott, - rólam szólt, - nevüket és arcukat nem vállalók által működtetett, s a politikai bosszú és haszonszerzés reményében fogant.

Polgár, 2012. október 10.

Tóth József vádlott